

כל יום קורא לפניהם, ואין מי שמקשיב לו, ואין מי שמעיר את רוחו לעבודת אדונו.

בשעה שיורד הלילה והשערים נסתמים, מתעורר נקב תהום רבה, וכמה קבוצות של מחבלים נמצאים בעולם. אז מפיל הקדוש ברוך הוא שנה על כל בני העולם, ואפלו על כל שבהם התעוררות של חיים, והם משוטטים בעולם ומודיעים לבני אדם דברים, מהם פוזבים ומהם אמת, ובני אדם קשורים בשנה.

בשמתעוררת רוח צפון ונחלק הלילה, השלהבת יוצאת ומכה פחת בנפי התרנגול, והוא קורא, והקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים. ואז הפרוז יוצא וקורא, וכל בני העולם מתעוררים במותיהם. אותם שיש בהם התעוררות של חיים, עומדים לעבודת רבונם ועוסקים בתורה ובשכחו של הקדוש ברוך הוא עד שבא הבקר.

בשבא הבקר, (פרוז קורא וכל) כל החילות והמחנות שלמעלה משבחים את הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (איוב לח) ברן יחד כוכבי בקר וגו'. אז כמה שערים נפתחים לכל הצדדים, והשער של אברהם נפתח לכנסת ישראל לזמן את כל בני העולם. זהו שכתוב וישע אשל בבאר שבע. ומי שלא מעיר את רוחו לעבודת רבוננו, באיזה פנים יעמד לפני המלך כשיתעוררו עליו בדין, ויתפסו אותו בקולר, ולא תמצא עליו זכות להנצל? ואז כתוב, וכצפירים האחזות בפח כהם ייקשים בני האדם. וטרם שיצא אדם מן העולם הזה, בכמה דינים הוא נדון הנפש עם הגוף טרם שיפרדו זה מזה, ואין מי

קמיהו, ולית מאן דציית ליה, ולית מאן דיתער רוחיה לפולחנא דמאריה.

בשעתא דרמש ליליא, ותרעין סתימין, אתער נוקבא דתהומא רבא, וכמה חבילי טריקין משתפחי בעלמא. בדין קדשא בריך הוא שינתא על כל בני עלמא, ואפילו על כל די בהון אתערוותא דחיי, ואינון שאטן בעלמא, ומודעין להו לבני נשא, מלין, מנהון פדיבו, ומנהון קשוט, ובני נשא אתקטרו בשניתא.

בר אתער רוחא דצפון, ואתפליג ליליא, שלהובא נפקא ובטש תחות גדפוי דתרנגולא, וקרי, וקודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא. וכדין פרוזא נפיק וקרי, וכל בני עלמא מתערי בערסייהו, אינון די בהון אתערוותא דחיי, קיימין לפולחנא דמאריהון, ועסקי באורייתא ובשבחא דקודשא בריך הוא עד דאתי צפרא.

בר אתי צפרא, (ס"א ברזא קרי וכל) כל חיילין ומשריין דלעילא משבחן ליה לקודשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב, (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר וגו'. בדין כמה תרעין אתפתחו לכל סטרין. ותראעא דאברהם, אתפתח בה בכנסת ישראל, לזמנא לכל בני עלמא, הדא הוא דכתיב, (בראשית כא) וישע אשל בבאר שבע.

ומאן דלא יתער רוחיה בפולחנא דמריה, בהיך (דף נ"ג ע"א) אנפין יקום קמי מלפא, פד יתערון עליה בדינא, ויתפשוין ליה בקולרא, ולא ישתפח עליה זכותא לאשתזבא, בדין כתיב, (קהלת ט) וכצפירים האחזות בפח כהם יוקשים בני אדם. ועד לא ינפוק בר נש מהאי עלמא, בכמה דינין אתדן נפשא עם גופא, עד לא יתפרשוין דא מן דא, ולית מאן דישיגח.